

Gemensamma författningssamlingen avseende hälso- och sjukvård, socialtjänst, läkemedel, folkhälsa m.m.

ISSN 2002-1054, Artikelnummer 2016-6-30
Utgivare: Rättschef Pär Ödman, Socialstyrelsen

Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om erkännande av yrkeskvalifikationer inom hälso- och sjukvården;

**HSLF-FS
2016:64**

Utkom från trycket
den 17 juni 2016

beslutade den 14 juni 2016.

Socialstyrelsen föreskriver¹ följande med stöd av 10 kap. 1 § första stycket 1 och 4 förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationer samt 5 kap. 19 § 1–4 och 8 kap. 5 § andra stycket första meningen patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) och beslutar följande allmänna råd.

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter ska tillämpas vid Socialstyrelsens prövning av förutsättningarna för den som har förvärvat yrkeskvalifikationer eller fått dem erkända i ett annat EES-land än Sverige att få

- yrkeskvalifikationerna erkända, legitimation för yrket, bevis om specialistkompetens eller bevis om rätt att kalla sig specialistsjuksköterska vid etablering i Sverige, eller
- utöva ett yrke tillfälligt i Sverige.

Föreskrifterna ska gälla de hälso- och sjukvårdsyrken för vilka Socialstyrelsen är behörig myndighet enligt 2 a–x i bilagan till förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Definitioner och uttryck

2 § De definitioner och uttryck som används i lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer, patientsäkerhetslagen (2010:659), förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationer och patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) har samma betydelse i dessa föreskrifter och allmänna råd.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU.

I föreskrifterna och de allmänna råden används därutöver beteckningen EES-land för en stat inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Vad som anges om EES-land gäller även för Schweiz.

Beteckningen tredjeland används för ett land som inte omfattas av andra stycket.

Med yrkeskvalifikationsdirektivet avses Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU.

2 kap. Automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer vid etablering i Sverige

1 § I detta kapitel ges bestämmelser om automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer vid etablering i Sverige vilka kompletterar bestämmelserna i 13 § lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer och 5 kap. 14 § patientsäkerhetsförordningen (2010:1369).

Apotekare

2 § En apotekare som har genomgått sin utbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som anges i 5.6.2 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

Barnmorskor

3 § En barnmorska som har genomgått sin utbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om

1. han eller hon har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som anges i 5.5.2 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet,
2. beviset uppfyller de övriga villkor som ställs i direktivet och detta har intygats av den behöriga myndigheten i det andra EES-landet, och
3. han eller hon inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

Läkare

4 § En läkare som har genomgått sin utbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som anges i 5.1.1 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

5 § En allmänpraktiserande läkare som har genomgått sin praktiska utbildning eller specialistutbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som anges i 5.1.4 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

6 § En specialistläkare som har genomgått sin specialistutbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har ett sådant bevis om specialistkompetens som anges i 5.1.3 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

Sjuksköterskor

7 § En sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård som har genomgått sin utbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som anges i 5.2.2 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

Tandläkare

8 § En tandläkare som har genomgått sin utbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har ett sådant utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis som anges i 5.3.2 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

9 § En specialisttandläkare som har genomgått sin specialistutbildning i ett annat EES-land ska få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har ett sådant bevis om specialistkompetens som anges i 5.3.3 i bilaga V till yrkeskvalifikationsdirektivet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

Jämställd utbildning eller förvärvade rättigheter

10 § En apotekare, barnmorska, läkare, allmänpraktiserande läkare, specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare eller specialisttandläkare vars utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis från ett annat EES-land inte uppfyller de

krav som framgår av 2–9 §§ ska ändå få sina yrkeskvalifikationer erkända om han eller hon

1. har genomgått en jämställd utbildning eller förvärvat rättigheter till yrket i enlighet med avd. III kap. III i yrkeskvalifikationsdirektivet och detta har intygats av den behöriga myndigheten i det andra EES-landet, och
2. inte temporärt eller definitivt förbjudits att utöva yrket.

3 kap. Den generella ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer vid etablering i Sverige

1 § Bestämmelser om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt den generella ordningen vid etablering i Sverige finns i 9–11 §§ lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer.

2 § Ett erkännande enligt den generella ordningen av ett bevis på formella kvalifikationer som har utfärdats i tredjeland förutsätter att en behörig myndighet i ett annat EES-land har intygat att

1. yrkesutövarens yrkeskvalifikationer har erkänts i det landet, och
2. yrkesutövaren har utövat yrket i minst tre år i det landet.

4 kap. Språkkunskaper för legitimation vid etablering i Sverige

1 § Av 5 kap. 15 § andra stycket patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) framgår att legitimation inte får meddelas en yrkesutövare om han eller hon inte har för yrket nödvändiga kunskaper i svenska, danska eller norska språket.

För att få legitimation ska yrkesutövaren visa att han eller hon har sådana kunskaper.

Allmänna råd

Nödvändiga kunskaper i svenska språket kan visas genom betyg eller intyg om godkänt resultat i Svenska 3 eller Svenska som andraspråk 3 eller någon annan kurs eller något annat prov som ger behörighet till högskolestudier.

Nödvändiga kunskaper i danska eller norska språket kan visas genom betyg eller intyg om godkänt resultat i sådana prov som ger behörighet till högskolestudier i Danmark eller Norge.

Nödvändiga kunskaper i svenska, danska eller norska språket kan vidare visas genom godkänt prov i något av dessa språk på nivå C1 enligt den gemensamma europeiska referensramen för språk (GERS). Kunskaperna kan även visas genom ett intyg från en vårdgivare som styrker att yrkesutövaren har språkkunskaper på den nivån.

5 kap. Legitimation, bevis om specialistkompetens och bevis om rätt att kalla sig specialistsjuksköterska vid etablering i Sverige

HSLF-FS
2016:64

Legitimation

1 § En yrkesutövare som vill etablera sig i Sverige ska efter ansökan få legitimation för ett sådant yrke som anges i tabellen i 4 kap. 1 § patientsäkerhetslagen (2010:659) om han eller hon uppfyller kraven för att få yrkeskvalifikationerna erkända. Detta ska dock gälla under förutsättning att det inte finns hinder för honom eller henne att få legitimation med hänsyn tagen till

1. kraven på språkkunskaper enligt 5 kap. 15 § andra stycket patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) och 4 kap. 1 § andra stycket, eller
2. vad som anges i 5 kap. 16 § patientsäkerhetsförordningen.

Bevis om specialistkompetens

2 § En specialistläkare eller specialisttandläkare som vill etablera sig i Sverige ska efter ansökan få ett bevis om specialistkompetens om han eller hon

1. får sina yrkeskvalifikationer erkända, och
2. uppfyller kraven i 5 kap. 17 § första stycket patientsäkerhetsförordningen (2010:1369).

En allmänpraktiserande läkare som vill etablera sig i Sverige ska efter ansökan få ett bevis om specialistkompetens i allmänmedicin om han eller hon uppfyller kraven i första stycket 1 och 2.

Bevis om rätt att kalla sig specialistsjuksköterska

3 § En specialistsjuksköterska som vill etablera sig i Sverige ska efter ansökan få ett bevis om rätt att kalla sig specialistsjuksköterska om han eller hon

1. får sina yrkeskvalifikationer erkända, och
2. uppfyller kraven i 5 kap. 17 § andra stycket patientsäkerhetsförordningen (2010:1369).

6 kap. Förhandsunderrättelse och förhandskontroll vid tillfällig yrkesutövning i Sverige

1 § I detta kapitel ges bestämmelser om förhandsunderrättelse och förhandskontroll vid tillfällig yrkesutövning i Sverige vilka kompletterar bestämmelserna i 5 kap. 2 respektive 5 §§ patientsäkerhetsförordningen (2010:1369).

Förhandsunderrättelse

2 § Till en förhandsunderrättelse enligt 5 kap. 2 § patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) ska yrkesutövaren föga

1. ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i ett annat EES-land som visar dels att han eller hon är lagligen etablerad i det landet, dels att det inte finns något förbud för honom eller henne att utöva yrket när intyget utfärdas,
2. bevis på yrkeskvalifikationer,
3. en handling som innehåller uppgifter om den tillfälliga yrkesutövningens varaktighet, frekvens, periodicitet och kontinuitet,
4. ett intyg som visar att han eller hon har för yrket nödvändiga kunskaper i svenska, danska eller norska språket, och
5. ett intyg som bekräftar att han eller hon inte har dömts för något brott.

Kravet i första stycket 4 ska inte gälla förhandsunderrättelser om tillfällig yrkesutövning som specialistläkare eller specialisttandläkare, om yrkesutövaren redan har legitimation som läkare respektive tandläkare.

Om varken yrket eller utbildningen för yrket är reglerat i det EES-land där yrkesutövaren är lagligen etablerad, ska yrkesutövaren även bifoga ett underlag som visar att han eller hon under de tio år som föregår yrkesutövningen i Sverige har utövat yrket i ett eller flera EES-länder i minst ett år.

Allmänna råd

Ett intyg enligt 2 § första stycket 4 om kunskaper i svenska språket kan utgöras av betyg eller intyg om godkänt resultat i Svenska 3 eller Svenska som andraspråk 3 eller någon annan kurs eller något annat prov som ger behörighet till högskolestudier.

Ett intyg enligt 2 § första stycket 4 om kunskaper i danska eller norska språket kan utgöras av betyg eller intyg om godkänt resultat i sådana prov som ger behörighet till högskolestudier i Danmark eller Norge.

Ett intyg enligt 2 § första stycket 4 kan vidare utgöras av ett intyg om godkänt prov i svenska, danska eller norska språket på nivå C1 enligt den gemensamma europeiska referensramen för språk (GERS). Det kan även utgöras av ett intyg från en vårdgivare som styrker att yrkesutövaren har språkkunskaper på den nivån.

3 § Socialstyrelsen kan i enskilda fall medge undantag från kravet i 2 § första stycket 4, om det finns särskilda skäl.

Förhandskontroll

4 § Om det vid en förhandskontroll enligt 5 kap. 5 § patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) framkommer att en yrkesutövare har yrkeskvalifikationer som väsentligt skiljer sig från den utbildning som krävs i Sverige för att få ett tidsbegränsat behörighetsbevis och i den mån skillnaden är skadlig för folkhälsa eller patientsäkerhet, får Socialstyrelsen besluta att yrkesutövaren ska genomgå ett lämplighetsprov för att styrka att han eller hon har den kunskap, färdighet eller kompetens som krävs för att få ett tidsbegränsat behörighetsbevis.

Vad som anges i första stycket ska inte gälla om den väsentliga skillnaden kompenseras genom

1. yrkesutövarens yrkeserfarenhet, eller
2. livslångt lärande som formellt har godkänts för detta ändamål av ett relevant organ.

-
1. Denna författning träder i kraft den 15 juli 2016.
 2. Genom författningen upphävs Socialstyrelsens föreskrifter (SOSFS 2007:23) om erkännande av yrkeskvalifikationer inom hälso- och sjukvården.
 3. Bestämmelserna i 4 kap. 1 § andra stycket och 5 kap. 1 § andra meningen 1 gäller inte för ärenden som har inletts hos Socialstyrelsen före den 15 april 2016, men ännu inte avgjorts.
 4. Bestämmelserna i 6 kap. 2 § första stycket 4 och 5 och andra stycket samt 3 § gäller inte för ärenden som har inletts hos Socialstyrelsen före ikraftträdandet, men ännu inte avgjorts.

Socialstyrelsen

OLIVIA WIGZELL

Gastón Fernández Palma

HSLF-FS
2016:64

HSLF-FS kan laddas ned eller beställas via
Socialstyrelsens publikationsservice
webb: www.socialstyrelsen.se/publikationer
e-post: publikationsservice@socialstyrelsen.se